

Ο Σεβασμιώτατος Βεροίας ιερουργών στην πανηγυρίζουσα Φυτειά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 9 Ιουλίου, το πρωί, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου και των Οσίων Διονυσίου του Ρήτορος και Μητροφάνους του Πνευματικού στην Φυτειά.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος **τέλεσε μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του μακαριστού γέροντός του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρού Παντελεήμονος του Β΄**, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 16 ετών από την εις

Κύριον εκδημίας του.

Επίσης, λόγω της εορτής των Οσίων Διονυσίου και Μητροφάνους **τέλεσε μνημόσυνο για τον Γέροντα του Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη** και για τους πατέρες Διονύσιο, Μητροφάνη, Αβιμέλεχ και Σπυρίδωνα τους Μικραγιαννανίτες.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Τῷ γάρ ἀδύτῳ φωτί λαμπρυνό-με-νοι, τῶν θεοφόρων ἐφάμιλλοι ὤφθη-τε».

Δύο ὁσίους ἐορτάζει καί τιμᾷ σή-με-ρα ἡ Ἐκκλησία μας, τόν ὅσιο Διονύσιο τόν ρήτορα καί τόν ὅσιο Μητροφάνη τόν πνευματικό, τοὺς ὁποίους τιμοῦμε καί πανηγυρί-ζου-με καί ἐμεῖς κάθε χρόνο ἐδῶ στόν ναό τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Τιμοῦμε δύο ὁσίους πού ἐγκατέ-λει-ψαν τά πάντα καί ἔζησαν στήν ἔρημο τοῦ ἁγίου Ὁρους. Ἐζησαν στή Μικρή Ἀγία Ἄννα, μέσα σέ ἕνα σπήλαιο πού τό εἶχαν με-τα-ποι-ήσει σέ καλύβη, ὑπομένοντας ὅλες τίς δυσκολίες καί τοὺς πει-ρα-σμούς τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς.

Παρότι ὅμως στεροῦντο τίς ἀνέ-σεις τοῦ κόσμου, τίς ὁποῖες μέ τή θέλησή τους εἶχαν ἀπαρνηθεῖ γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν τήν εὐλογία νά ἀπολαμβάνουν οὐρά-νιες δωρεές. Εἶχαν τήν εὐλογία νά λαμπρύνονται, ὅπως ψάλλει ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος, ἀπό τό ἄδυτο φῶς τῆς θείας χάριτος, νά καταυ-γά--ζονται ἀπό τό ἄκτιστο φῶς τῆς Παναγίας Τριάδος, αὐτό τό ὁποῖο ἀξιώθηκαν νά δοῦν πολλοί

ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, καί νά αἰσθά-νο-νται τήν ἀπέραντη εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση τήν ὁποία χαρίζει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔτσι μέ τόν ἀγώνα καί τήν προ-σπάθεια, μέ τήν ἄσκηση, τή νη-στεία, τήν προσευχή, τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώ-μα-τος καί τή βοήθεια τῆς θείας χά-ρι-τος ἀγιά-σθηκαν καί ἀναδείχθηκαν ἐφάμιλ-λοι τῶν παλαιῶν ὁσίων καί θεο-φό-ρων πατέρων, ὥστε νά τούς τι-μοῦμε καί νά τούς ἐπικα-λού-μεθα καί νά ζητοῦμε τίς πρε-σβεῖες τους καί γιά τόν δικό μας ἀγώνα καί γιά τή δική μας πνευματική ζωή.

Ἀσφαλῶς, ἀδελφοί μου, καί τό λέ-με αὐτό πάντοτε, δέν μπορούμε νά ζήσουμε ὅλοι ὅπως ἔζησε ὁ ὅσι-ος Διονύσιος καί ὁ ὅσιος Μη-τρο-φά-νης. Δέν μπορούμε νά ἐγκα-τα-λείψουμε ὅλοι τόν κόσμο καί νά ζήσουμε «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς» τήν ἀσκη-τική ζωή πού ἔζησαν ἐκεῖνοι. Οὔτε καί ὁ Χριστός ζητᾷ κάτι τέ-τοιο ἀπό ὅλους μας. Ὅμως ἔχουμε τή δυνα-τότητα νά διδαχθοῦμε καί νά ὠφε-ληθοῦμε ἀπό τή δική τους ζωή, ὥστε νά βοηθη-θοῦ-με στόν πνευ-ματικό μας ἀγώνα καί νά ἐπι-τύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας, πού εἶναι κοινός γιά ὅλους τούς πιστούς. Καί αὐτός δέν εἶναι ἄλ-λος ἀπό τήν ἔνωσή μας μέ τόν Χριστό.

Τί μπορούμε ὅμως νά διδαχθοῦμε ἀπό τούς τιμωμένους ὁσίους; Μπο----ροῦμε νά διδαχθοῦμε τό πνεῦ-μα τῆς μαθητείας, τό ὁποῖο χα-ρα-κτήριζε τή σχέση τοῦ ὁσίου Μη-τρο-φάνους μέ τόν ὅσιο Διο-νύσιο, τόν γέροντά του. Αὐτό τό πνεῦμα τῆς μαθητείας χα-ρακτηρίζει ὅλη τή ζωή τῆς Ἐκ-κλη-σίας, ἀπό τούς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι ξεκίνησαν ὡς μαθητές τοῦ Χρι-στοῦ, καί φθάνει μέχρι τίς ἡμέ-ρες μας, διότι ἡ μαθητεία εἶναι ὁ τρόπος τῶν πατέρων καί τῶν ἀγί-ων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ὁ μό-νος ἀσφαλῆς τρόπος γιά νά φθάσει ὁ ἄνθρωπος στόν προ-ο-ρι-σμό του καί νά ἐπιτύχει τόν στόχο του.

Πολλοί νομίζουν ὅτι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό καθοδήγηση στήν πο-ρεία τους. Νομίζουν ὅτι μποροῦν νά βροῦν τόν δρόμο μελετώντας τό εὐ-αγ-γέλιο καί ἀκολουθώντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ὅσοι ἔχουν αὐτοί τήν ἐντύπωση καί ἐπι-χειροῦν νά βαδίσουν μόνοι τους τόν δρόμο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, αὐτοί κινδυνεύουν νά πλα-νηθοῦν καί νά χάσουν τόν δρόμο, γιατί ἡ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό μας εἶναι δεῖγμα ἐγωισμοῦ, καί ὁ ἐγωισμός εἶναι ἡ ἀρχή τῆς πτώ-σεως καί τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ ἐν Χρι-στῷ ζωή δέν μπορεῖ νά βασι-σθεῖ στίς δυνάμεις καί στίς ἱκανότητες τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά χρειάζεται τήν ἐμπειρία ὅσων ἔχουν προηγ-θεῖ, χρειάζεται τήν ἐμπειρία τῶν ἀγίων καί τῶν πνευματικῶν πατέ-ρων πού καθο-δη-γοῦν τόν ἄν-θρω-πο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὅποιος ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκη τὴ μαθητεία καὶ μπορεῖ νὰ τὰ καταφέρει μόνος του, αὐτός ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ πέ-σει στὴν παγίδα τοῦ πονηροῦ, για-τί ὁ ἐγωισμός καὶ ἡ αὐτοπεποί-θη-σή του ἀπομακρύνει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πού προστατεύει τὸν ἄνθρω-πο, σὲ ἀντίθεση μέ τὴν ταπείνωση πού φέρνει τὴ χάρη καὶ τὴν προ-στασία τοῦ Θεοῦ σὲ ἐκεῖνον πού ἀγωνίζεται, ἔχοντας συναίσθηση τῆς ἀδυναμίας του.

Ἔχουμε ὅμως ἀνάγκη ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση, διότι ἡ ἐν Χριστῷ δὲν εἶναι κάτι πού μπο-ροῦμε νὰ τό ζήσουμε ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε, κάτι πού μπο-ροῦ-με νὰ τό ζήσουμε ὅπως μᾶς βολεύει καὶ ὅπως δὲν ἔρχεται σὲ ἀντί-θε-ση μέ τίς ἀδυναμίες μας καὶ τὰ πά-θη μας. Αὐτό ὅμως εἶναι μία λαν-θα-σμένη θεώρηση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, πού μᾶς ὁδηγεῖ μέ βεβαιό-τη-τα στὴν ἀποτυχία καὶ ἀποδεικνύει μάταιη ὅλη τὴν προσπάθεια πού τυ-χόν κάναμε.

Γι' αὐτό, ἅς ἀκολουθήσουμε καὶ ἐμεῖς τό παράδειγμα τῶν τιμωμέ-νων ὁσίων, καὶ ἰδιαίτέρως τοῦ ὁ-σίου Μητροφάνους, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ μαθητὴς τοῦ ὁσίου Διο-νυσίου τοῦ ρήτορος, καὶ ἅς ἐπιδιώκουμε νὰ μαθητεύουμε στοὺς πνευμα-τι-κοὺς πατέρες, στοὺς ἱερεῖς καὶ στοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ταπείνωση, ὥστε νὰ ἔχου-με τὴν ἀπαραίτητη καθοδήγηση γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ζωή ἀλλὰ καὶ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε τὸν σκοπὸ μας καὶ νὰ ἁγιασθοῦμε καὶ ἐμεῖς διὰ πρε-σβει-ῶν τῶν τιμωμένων ἁγίων, Διονυσίου καὶ Μητροφάνους. Ἀμήν.